

جووتیار: شوناس و به شداری له راپهرینه کانی خورهه لاتی

ئیسلامی دژ به خیلافهتی عه عباسی

(۱۳۲-۲۲۴/ک-۷۴۹-۸۵۶ز)

سۆران بهما نه محمد^۱، سەلاح کانهی ئیساعیل^۲

^{۱،۲} بهشی میژوو، فهکهلتی زانسته مرؤفایه تیه کان، زانکوی سلێانی، ههرێمی کوردستان، عێراق

پوخته

لیکۆلینهوه له ژيان و شوباسی جووتیار له تێو میژووی سەده کانی ناوهراست به گشتی و سەردهمی عهباسی به تاییهتی، یهکیکه له بهستینه کانی لیکۆلینهوهی میژووی ورد، که هیشتا له سەرهتای خۆیدا یه و پێویستی به ههلهسته کردنی زۆر زیاتر لهمهیه. لهم ئەم توێژینهوهیدا ههولداره به میتۆدی بهلگه پهرتهکان و میتۆدی وهسف شیکاری (وصفی-تحلیلی)، له چەندین سەرچاوی جۆربه جۆره بنکولکاری بۆ چه مکی جووتیار و ژیا نی سیاسی و ئابووری بکری ت، ههروها به میتۆدی شیکاری، خۆیندنهوه بۆ ههریهک له بهلگه پهرتهکان بکری ت. جووتیار به هۆی بونای کومه لایه تی-ئابووریانه یه وه، هه م پێشه ی زۆرتی نی ئەندامانی کومه لگه بووه و هه میش وهک که سایه تی ده کری سهری بکری ت، واته وهک سەرچاوه ی ژیا ن و له هه مان کاتدا وهک تاکگه لی تێو کومه لگه شرۆفه ی رهفتاره کومه لایه تیه کانی جووتیار ده کری. له م توێژینه وهیدا مه به ست زیاتر دیوی دووه می جووتیاره، واته لیکۆلینه وه له جووتیار وهک تاکي تێو کومه لگه ده کری نهک پێشه و سەرچاوه ی ژیا ن، هه ر بۆیه باس له شوناس و رهفتاری سیاسی کراوه و دیوی کشتوکال و چاندنی جووتیار بۆ توێژینه وهی دیکه به چینه لاره. له ته وه ری یه که مدا چه مکناسی جووتیار له تێو سه رچاوه کانی مه عریفه ی میژووی خراوه ته پروو، له ته وه ری دووه مدا مه سه له ی شوناسی جووتیار له سەده کانی ناوه راس ت و له ته وه ری سییه مدا هه ولداره به شداری جووتیار له شۆرش و راپه رینه کاند به هه وت خال بخری ته پروو، هه لبه ت له خسته نه پروی شۆرش و راپه رینه کاند به شداری جووتیار به پێوه دانراوه له سهر دی میژووی ههریهک له واته خۆمان بوو اردووه.

وشه سه ره کییه کان: جووتیار، شوناس، شۆرش، راپه رین، خیلافه تی عه عباسی

پێشه کی^۱

له واته یه با به تی لیکۆلینه وهی میژووی جووتیار زۆر به پرونی سه له یه نه ی ته وه ییت، که تا چه ند میژووی ورد بیتاز و وه لاخراوه (گورک ایگرس، ۱۳۸۹: ۱۱۶-۱۳۵) و له ئەده بیاتی میژووی سەده کانی ناوهراستدا پشتگوێ خراوه، بهلگه ی ئەمه ش نه ته نها په راویز بوونی باس و خواستی با به ته ئه یجیکته. چووکه کانی وهک جووتیاره، بهلگو له په رتووکه تاییه ته کانی بواری کشتوکالی ش له جۆری خاک، دانه وێله و چۆنیه تی مو توره وه بگره هه تا وه کو چاره سه ری هه ندیک ئافه تی کشتوکالی هه مووی با سکراره (الشهانی، ۱۳۸۰: ۵۲۹-۵۴۰)، که چی زۆر به که می ئاو ره له جووتیار و ژین و مژاره کانی دراوه ته وه، ئەمه ش خۆی له خۆیدا شتوازی تێروانیی باوی سەده کانی ناوه راس ت پێشان ده دات، ئەو سەرده مانه ی میژووی سیاسی با لی به سه ر ئەده بیاتی میژوونوو سیدا گرتبوو.

به با وه ری ئەو که سانه ی سیاسه تی نا وه ند و په راویز له خۆ ده گرن، به رافه یه کی ماتریالیزمی میژووییه وه، گرته کانی نه ناسینه وه ی شوناسی جووتیار لیک ده ده نه وه، به جۆریک پێیا ن و ابو وه که سانی خا وه ن زه وی و مۆلک، که به گو زا رشتی ئەوا ن به چینی نا وه ند یا ن چینی بۆرژوا ناویا ن بر دوون، بۆ ماف و ژیا نی سه پا ن و جووتیا ری کریک ته رۆلیا ن نه گێزرا وه (السید علی، ۲۰۰۶: ۳۳-۳۵)، له واته یه به شداری جووتیاره کانی ش له زۆریه ی بز ووتنه وه کاند به جۆریک له جۆره کان له دژی خا وه ن زه وییه کان بوو ییت، نمونه ی ئەمه ش به شداری خا وه ن زه وییه کان له شۆرشه کی با به کدا هیه، چونکه هۆشیا ری چینه یه تیش له سەده کانی ناوه راس تدا له و ئاس ته دا نه بووه، که له خه می ژیا نی جووتیاره کاند یا ن، هه ر بۆیه له مه عریفه و زانیاری تو مار کرا ویشدا، له په راویز دا بوون و له پیره وه ی سیاسه تی ده لته تیه کانی جی با یه خ نه بوون، بۆیه جی سهر سو پرمان نیه، که له هه ر راپه رینه کی با به زووی سه رکۆت کرا ون و ده رفه تی شکلگرتی شوناسی کی فره چه شن له یزدا نی ژیا ن و نا ته میدی جووتیار نه بووه.

ما فی چاپ و بلا ورتنه وه © ۲۰۲۶ سۆران بهما نه محمد، سەلاح کانهی ئیساعیل، که شتن به م توێژینه وه یه کرا وه یه له ژیر ره زامه ندی - CC BY-NC-ND 4.0

^۱ گوفاری زانکوی کویه بۆ زانسته مرؤفایه تی و کومه لایه تیه کان، به رکی ۹، ژماره ۱ (۲۰۲۶)
 ریکته کو تی: وه رگرتن ۱۵ ئاب ۲۰۲۴؛ په سه ند کردن: ۱۰ ته یلو ول ۲۰۲۴
 توێژینه وه ی ریکخرا و: له ۸ کاتو نی دووم ۲۰۲۶ بلا وکرا وه ته وه.
 ئه یه لی توێژه ر: soranbaha@gmail.com

یه کهم: چه مکی جووتیار

له میانهی سه رچاوه جوړ به جزیره کانی میژووی سده ده کانی ناوه پاستدا به زور شتیوه ناوی جووتیار هاتووه، هه ندیک له وانه زیاتر بوون و هه ندیک شیان که متر (عبدالباقي، ۱۹۹۱: ۵). یه کیک له ئامازه کان به جووتیار وشه ی "علوج" بووه، که یه کیک له واتا کانی له نیو فره نه که کانی زمانی عه ره بیدا، ئازا و ئیشکه ر به توانا بووه، هه لبت جگه له مانا کانی دیکه ی (الفراهیدی، ۲۰۰۷هـ: ج ۱/ ۲۲۸- ۲۲۹: ۲۲۹؛ ین منظور، ۱۴۱۴هـ: ج ۲/ ۳۲۶-۳۲۸)، له په رتووکه که ی قاضي أبو یوسف (م ۱۸۱/ک ۷۹۷) یش، له میانهی باسکردنی گرفت ی به کارهینانی زهویه کانی سه واد (السواد) له سه رده می خه لیه عمر بن الخطاب (۱۳-۲۳/ک ۶۳۴-۶۴۳ز)، هه ره ها گرفت ی خاوه ن زهویه کان و ئه و که سهانی کاریان تیدا کردوون، وشه ی علوج به کارهاتووه (أبو یوسف، ۱۹۹۹: ۳۵)، پشتگیر ی ئه م و ته یه ش له هه مان لاپه ردا به رچاوه ده رکه وئ، که عمر بن الخطاب ئه و جووتیار نه ی له شوینه کانیان هیشته و ته ووه، بۆ ئه و ی هه م سنووره کان بیاریزین و هه میش مندا له کان ین لانه و کار نه بن (أبو یوسف، ۱۹۹۹: ۳۵).

البلاذریش (م ۲۷۹/ک ۸۹۲) له باسی حجاج بن یوسف الثقفي (۶۶-۹۵/ک ۶۸۵- ۷۱۴ز) و گیرانه و ی جووتیاره کان بۆ لادیکان، وشه ی علوجی به کارهیناوه (۱۴۱۷هـ: ج ۱۳/ ۴۲۶)، که واته ئه م وشه یه ش هه ندیک جار و له هه ندیک سه رچاوه ی میژوویدا هه ر به مه به ستی جووتیار بووه. له سه رچاوه فارسیه کانییدا به به رزگر (برزگر) ناویان براوه (قي، ۱۳۸۵ش: ص ۱۵۰؛ مؤلف ناشناخته، ۱۳۶۶ش: ص ۱۲۰؛ مرعشی، ۱۳۶۱ش: ص ۲۱۸)، ته نانه ت له هه ندیک فره نه یی زمانه وانی له به رامبه ر هه موو وشه کانی وهک: (الفلاح)، (الزارع)، (الحارث) و (الأکره) ش، هه مان به رزگر دانراوه (نیشابوری، ۱۹۷۲: ۹۶-۹۹، ۹۷)، له هه ندیک په رتووکی حیکایه ت و سرگوزشته ی فارسیش، هه ر سئ وشه ی (حراث) و (دهقان) و (برزگر) به یه ک وانا و له یه ک جیگه دا به کار هاتوون (سمرقندی، ۱۳۸۱ش: ۱۱۳، ۱۵۳) و به زور به که میش وشه ی که دیوره (کدیور) بۆ سه پان و جووتیار له هه ندیک سه رچاوه دا ئامازی یندراوه (الزنجی، ۱۳۶۳ش: ۱۰؛ منشی، ۱۳۵۵ش: ۱۱۲).

وشه ی الاکار (کوی وشه ی اکره) یش، بۆ ئامازه دان به جووتیار به کارهاتووه و له وانه یه زیاتر له وانی دیکه به کار هاتیبت، مه به ست له م وشه یه تا راده یه یی زور جووتیار بووه نه ک خاوه ن زهوی (این حوقل، ۱۹۹۲: ۲۶۵؛ البیرونی، ۱۳۷۴ش: ۲۱۷) و ئیه له توینیه و که دا به مانای سه پان و کریگرت به کارمان هیناوه. ئه م وشه یه له بنجینه دا هه لگری مانای به زور کاریگرتیه ش. هه ره ها له رووی واتایه وه، وشه یی نزیک له (اکره) ش به کار هاتووه، که نظام الملک به "حشر" گوزارشتی لیه و کردووه، به تاییه ت له وده که باس له به زور رایج کردنی جووتیاران بۆ به ره کانی جهنگی کردووه (۱۳۶۴ش: ۲۷۶).

له په رتووکه فیهیه کانییدا وشه ی (مؤاکر) و (خیر) (أبو یعقوب المروزي، ۱۴۲۵هـ: ج ۲/ ۲۶۶) بۆ جووتیار به کارهاتووه. (مؤاکره) و (مخايرة) بۆ به کریگرتی زهوی کشتوکالی بووه (الإسفریني، ۱۴۳۵هـ: ج ۱۲/ ۲۳۸)، وشه ی (المزارعين/المزارعون) که متر له (الأکره) به رکار هاتووه (البلاذري، ۱۹۸۸: ۲۸۸) هه رچی وشه ی (الفلاح) یشه زور به که می له سه رچاوه کاند هاتووه. له وانه یه بۆ یه که مجار (این وحشیة، ۱۹۹۳م: ج ۱/ ۲۵۲-۲۵۳) ئامازه ی ینکردیت. ینده چی به کارهینانی وشه ی (الفلاح) زیاتر بۆ ئه و که سه انه بووینت، که خۆیان خاوه ن زهوی بوون، به لکه یی

ئهمه ش جووتیارانی ناوچه ی زه نجان، که زهویه کانی خۆیان داوه ته پال - الجاء - قاسم بن الرشید (م ۲۰۸/ک ۸۲۳ز) (این الفقیه، ۱۴۱۶هـ: ۵۶۰؛ البلاذري، ۱۹۸۸م: ۳۱۵-۳۱۶). له په رتووکی الامتاع و الموانسته ش له باسی سیفانی ئازهل و بالنده کاند ئامازه یه یی خیرا به جووتیار کراوه، که به یانیان زوو له گهل دهنگی که له شیر، جووتیاره کانی (الفلاحین) به خه به ر دین بۆ ئه و ی چینه سه ر کاره کانیان (التوحيدي، ۱۴۲۴هـ: ۱۳۳). وشه ی (الفلاح) زیاتر له ناوینشانی په رتووکه کاند رهنگی داوه ته ووه، واته زور به که می بۆ یشه به کار هاتووه، له وانه یه هۆکاری ئهمه ش بۆ ئه و به گه رتیه ووه، له نیو زمانی عه ره بی و هه ر له یش ئیسلامیه ووه، ئه م وشه یه مانایه یی گشتگیرتری هه بووه؛ کشتوکال و ئازهلداری، ته نانه ت به یش لیکولییه ووه کانی کولین (G. S. Colin). بۆ به خپوکردن و که رتی ئازهلداری هه ندیک جار (فلاحه الحيوانات) به کارهاتووه (Lambton، ۱۹۹۱: ۹۰۲).

په رتووکه کشتوکالییه کان گرنگیان به ئه زمونه کانی بواری کشتوکالکردن داوه، به لام به هیچ کلوجیک لایان له ژیان و شوناسی جووتیار نه کردووه ته ووه (العبيدي، ۱۹۷۹: ۳۷۰)، هه ر بۆیه له یه که م په رتووکی ئه م بواره که به ده ستی ئیه که شته ووه (الشهاني، ۱۳۸۰هـ: جزء ۴/ ص ۵۲۹)، واته الفلاحه النبطیه ی این وحشیة هه تاوه کو په رتووکی بغیه الفلاحین فی الاشجار الخمره و الرياحین (الرسولي، ۲۰۱۶)، که له کوتای سه رده می عیاسیه کان نووسراوه، زور به سه ریینی باسی خودی جووتیار کراوه و پشتگیریه ستنه کان جیگه ی تیرامان، که چی به تیر و ته سه لی له چۆنیه تی ده ست نیشاندردنی زهوی چاک، کاتی جووتکردن، چاندن و شتیوه کانی به یت کردن، په ی و ده رمانی قه رکه ری په تایی کشتوکالی، دروینه و چۆنیه تی هه لگرتی به ره مه کان کراوه.

له وانه یه یه کیک له هۆیه کانی پشتگیریه ستنی ژیان و گوزهرانی جووتیار له نیو په رتووکه کشتوکالییه کان ئه ووه بووینت، نووسهرانی په رتووکه کانی بواری (الفلاحه) له خۆره لات، خۆیان به شداری پرۆسه ی چاندن و وه رزیریان نه کردووه، ئهمه ش پیچه وانه ی نووسهرانی ئه ده لوسییه، که خۆیان هه م نووسه ر بوون هه میش سه رقالی کشتوکالکردن بوون (الشهاني، ۱۳۸۰هـ: ۵۳۵)، له وانه یه ئهمه ش بیته پاساودانیک بۆ ئه و ی له په رتووکه کانی ئه م بوواره دا، به تاییه تی له خۆره لاتی ئیسلامی، ئه زموونی جووتیاری به یی باسکردنی ژیان و که سیتی جووتیار خراوه ته ووه. گرنگیدانی نووسهرانی په رتووکه کشتوکالییه کان به لایه یی وشه سازی، وشه ناسی و واتای وشه کان له زمانی عه ره بی و فراوانبوونی رۆشنیری سه ده ده کانی ناوه پاست، که هاوشانی په رتووکه وه رگیردراوه کان، پیویستی به پۆلینه بندی و نووسینی تاییه ت به بواری کشتوکالی بووه، کاریگه ریان له سه ر ناوه رۆکی په رتووکه کشتوکالییه کان هه بووه، راستی ئهمه ش له وده ده رده که ویت، که نووسه ره له پیشینه کانی په رتووکه کشتوکالییه کان، زمانان و نه حویه کان بوون، له نمونه ی ئه وانه ش ئه توائن ئامازه به کتاب العین خلیل بن احمد الفراهیدی (م ۱۷۰/ک ۷۸۶)، کتاب النباتی جابر بن حیان الکوفي (م ۲۰۰/ک ۸۱۵)، کتاب اصفاتی النظر - بن شیمیل المازنی البصري (م ۲۰۳/ک ۸۱۹)، کتاب النخایة أبو عمرو الشیبانی (م ۲۰۶/ک ۸۲۱)، کتاب النخایة أبو عبیده التیمی (م ۲۰۶/ک ۸۲۱)، کتاب المیه العربی الأصمعي (م ۲۱۶/ک ۸۳۱)، کتاب صفه النخلی ابن الأعرابي (م ۲۳۱/ک ۸۴۵)، کتاب الزرع والنخلی الجاحظ (م ۲۵۵/ک ۸۹۶)، کتاب الفلاحه ی حنین بن إسحاق العبادي (م ۲۶۰/ک ۸۷۳)، هه ره ها أدب الکتابی ابن قتیبه الدينوري (م ۲۷۶/ک ۸۸۹) که چهند به شیکی بۆ النبات دیاری کردووه، کتاب

النباتى أبوحنيفة الدينورى (م ۲۸۲/۸۹۵ز)، الفلاحة النبطية ابن وحشية النبطية (م. دواى ۳۱۸/۹۳۰ز)، كتاب النباتى علي بن حمزة البصري (م ۳۷۵/۹۸۵ز) (ابولحاج، ۱۹۸۸م: ۲۱-۳۳)، زور زيات لهاماش نووسراون. بنگومان خویندنهووی دهقه ئەدهی و میژووویهکانی سهدههکانی ناوهراست بو دوزینهووی سهدهاووی جووتیار به ههموو جۆر و تاییهکانیهوه، هاوکارمان دهیت بو ئەوهی تیگه‌بشتن و دیدیکی پرونتزمان له باره‌ی وشه و ماناكانی جووتیار ههیت، به‌لام دهی له‌م گه‌ران و پشکنینه‌دا ئاگاداری ئەوه‌یین، كه كۆی ئەده‌ییانی نووسراویش، چ سیاسی، فیهقی، کارگیرى، ئابووری، ئەدهی و هاوشیوه‌کانی، تا رادده‌یه‌ك له ژیر کاریه‌ری فله‌سه‌فه‌ی ده‌سه‌لاتداری و سیاسى سه‌رده‌م بووه، به جۆریك باسو خواسی جووتیار و چین و توێژه‌كانی دیکه‌ش، به میزاجی ناوه‌ند _المركز_ بووه. ناوه‌ند ئەو جوگرافیه‌ سیاسى، هزرى و کولتووریه‌ بووه، كه چوارچۆیه‌یه‌كه‌ی مه‌عریفی نووسراوی هه‌بووه، هه‌روه‌ها دارێزه‌ری سیاسه‌تی کارگیرى، ئایینی، ئابووری و تا رادده‌یه‌كیش کومه‌لایه‌تی بووه، هه‌ر بۆیه له‌ کلاوژۆنه‌ی ناوه‌نده‌وه، هه‌ندیکجار ئەوه‌ی سه‌ر به‌م چوارچۆیه‌یه‌ نه‌بوو، ئەوا به‌ په‌راویز سه‌ر کراوه، جا ده‌کری ئەم په‌راویزه له هه‌موو کایه جیاوازه‌کاندا بوو. جووتیاریش وه‌ک یه‌کیك له‌ په‌راویزخاوه‌نه‌ باسو له‌ ژیان و گوزه‌رانیان نه‌کراوه و سه‌رچاوه‌کان به‌ ئامازه‌ی په‌رشو بلاو ئامازه‌یان پێداون، جا ئەگه‌ر جووتیاره‌کان چوونه‌ پیزی بزووتنه‌وه هه‌لگه‌راکه‌نیش‌ه‌وه، زورجار مۆرکی (الخوارج)، (الغلاة)، (الزندقة)، (القمطي)، (الباطني)، (الحشاشي)، (الأباضي) و چهندان ناوی دیکه‌یان لێناون، له‌مه‌شدا جاريکی دیکه‌ ناو و ژیانی جووتیار له‌ ژیر په‌رده‌ی چهندین بابه‌تی دیکه‌دا شاردارونه‌ته‌وه.

دووهم: بابه‌تی شوناسی جووتیار له سه‌ده‌هکانی ناوه‌راستدا

بابه‌تی شوناس له‌ راستیدا، یه‌کیكه‌ له‌ بابه‌ته‌ گرنگه‌کانی تێو زانسته‌ مرقیه‌کان و زیاتر له‌ نێو کایه‌ مه‌عریفیه‌کانی وه‌ک فله‌سه‌فه، زانسته‌ مرقیه‌کان، بواره‌ میژووویه‌کان و ته‌نانه‌ت له‌ بواری عیرفان و ته‌سه‌وف ده‌خړیته‌ به‌رباس. له‌ بواره‌ میژووویه‌کاندا، سه‌روکاری میژوونوس له‌گه‌ل شوناسی نه‌ته‌وه‌پیداوه‌ و له‌ به‌ستینی کومه‌لایه‌تی و تاكه‌كه‌سیشدا، لیکۆلینه‌وه‌ی ئەوه‌ ده‌کات كه‌ ئایا شوناس "وه‌ستاوه‌" یان "بزۆكه‌"؟ خۆرسک و سروشتیه‌ یان مرقی و به‌ده‌سته‌تاتوه‌وه‌؟ ره‌گه‌زه‌ پێکه‌ینه‌ره‌کانی چین و چۆن دروست ده‌ی؟

یه‌کیك له‌ گرفته‌ سه‌ره‌یه‌یه‌کانی په‌نجووری به‌ دواى شوناسی جووتیاردا، كه‌مى ئامازه‌كانی سه‌رچاوه‌ میژووویه‌كانه‌ به‌ ژیانی جووتیار، چونكه‌ به‌شى هه‌ره‌ زۆری په‌رتوو‌كه‌كانی سه‌ده‌ه‌كانی ناوه‌راست، سیاسى-بنه‌ماله‌ی بوون، هه‌رچه‌نده‌ هه‌ندیک ئامازه‌یان له‌ باره‌ی میژووی کومه‌لایه‌تی و ژیانی جووتیار تێداوه‌، وه‌ک: تاریخ الرسل و الملوك، الطبری (۹۲۳/۳۱۰ز)، المنتظم فی تاریخ الملوك و الأمم، ابن الجوزي (۵۹۷/۱۲۰۱ز)، البدايه‌ و النهايه‌، ابن کثیر (۷۷۴/۱۲۷۳ز)، بانیس میژووی لۆکالی و تایه‌ت به‌ شارێك بوون، وه‌ک: تاریخ سیستاتی نووسه‌ری نه‌ناسراو، سه‌ره‌رای ئەوه‌ی چهند نمونه‌یه‌کی زیرینی میژووی ورد (Micro-History) له‌ نێو ئەده‌بیاتی میژوونوسی سه‌ده‌ه‌کانی ناوه‌راستدا هه‌ن، وه‌ک: البخلاء هه‌روه‌ها په‌رتووی البرصان و العرجان العميان و الحولانی جاحظ، عقلاء المجانینی ابن حبیب النیسابوري (۴۰۶/۱۰۱۶ز)، به‌لام ئەم نمونه‌ زۆر كه‌متر له‌وه‌ی، كه‌ بتوانین بونیادی لیکۆلینه‌وه‌ی هه‌مه‌لایه‌نه‌ی میژووی وردیان له‌سه‌ر بنیات بنین.

له‌ راستیدا، مه‌سه‌له‌ی شوناس هینده‌ی له‌ سه‌رده‌می نویدا گرنگی پێده‌دری، له‌ سه‌ده‌ه‌کانی ناوه‌راستدا به‌م شێوه‌یه‌ نه‌بووه. چه‌مکی شوناس (Identify) زیاتر به‌ واتای چیه‌تی دیت. به‌ شێوه‌یه‌كه‌ گشتی بریتیه‌ له‌: "کومه‌له‌ تایه‌ته‌ندییه‌کی ره‌فتاری، كه‌ به‌ پێی ئەو تایه‌ته‌ندیانه‌ تاك وه‌ک قه‌واره‌یه‌کی کومه‌لایه‌تی سه‌یر ده‌کری و له‌وانی دیکه‌ جیا ده‌کریته‌وه‌" (تاجیک، ۱۳۸۳ش: ۲۹). شوناس به‌ شێوه‌یه‌کی به‌رده‌وام هه‌ستی تایه‌ته‌ندی له‌ لای خاوه‌ن شوناس دروست ده‌کات، به‌لام خودی هه‌ستکردن به‌ شوناس له‌ ژینگه‌یه‌كه‌وه‌ بۆ ژینگه‌یه‌کی دیکه‌ جیاوازه، لێره‌دايه‌ كه‌ هه‌ندیک له‌ توێژه‌ران پێیان وایه، ته‌نانه‌ت ئاو و هه‌وا و لایه‌نی ئابووریش، رۆلیان له‌ بابه‌تی شوناسدا هه‌یه، به‌ جۆریك شوناسی كه‌سیك له‌ ناوچه‌یه‌کی گه‌رم جوداوه‌ له‌ شوناسی كه‌سیکی دیکه‌ له‌ ناوچه‌یه‌کی سارد، هه‌روه‌ها له‌ ناوچه‌یه‌کی كشتوكاڵی و ده‌وله‌م‌ه‌ند جوداوه‌ له‌ ناوچه‌یه‌کی بیابانی و هه‌زار (لطف‌آبادی، ۱۳۸۶ش: ۶۸)، مادام ئاستی مولكابه‌تیش کاریه‌ری له‌سه‌ر شوناس به‌ هه‌موو تایه‌یه‌كانیه‌وه‌ بوو، كه‌وايه‌ جووتیار و سه‌پان وه‌ک ژیره‌وه‌چینی توێژی کومه‌لگه‌ و له‌ هه‌مان كاتیشدا ده‌قیانی خاوه‌ن زه‌وی فراوان، له‌ نێو راپه‌ڕین و شۆرشه‌كانی دژ به‌ خه‌لافه‌تی عه‌باسی له‌ ناوچه‌كانی ته‌به‌رستان (طبرستان)، خوراسان و ئه‌ودوپوروار (ماوراءالنهر)، له‌گه‌ل جووتیاران به‌شداریان كردوه، كه‌ به‌شێك له‌ وانه‌ خودان مولك و مالی زۆر و فراوان بوون، ئەمه‌ش کاریه‌ری له‌ سه‌ر شوناسی جووتیاران هه‌بووه، هه‌رچه‌نده‌ هینشتا شوناسی "خود" له‌ نێو شوناسی "کومه‌ل" دا وون بووه، ئیدی ئاده‌می نه‌یتوانیوه‌ شوناسی خۆی پێناسه‌ بکات و وه‌ریکێرێته‌ سه‌ر واقیعه‌وه. ئەم ره‌وشه‌ له‌ ناوچه‌ پر كشتوكاڵیه‌كان هینشتا باشت بووه، بۆ نمونه‌ له‌ خوراسان و نه‌یشابور، جووتیار ته‌نانه‌ت له‌ ئاستی خودیشدا نارزه‌یه‌تی له‌ ده‌ست داگیرکردنی زه‌ویه‌کی ده‌رپوه (بیقی، د.س: ص ۵۸۲-۵۸۳). ئەم حاڵه‌تانه‌ش، تایه‌ت نیه‌ به‌ جووتیاره‌كانه‌وه، چونكه‌ جووتیار، وه‌ک یه‌کیك له‌ پێکه‌ینه‌رانی کومه‌لگه‌، به‌ چهندین راپه‌له‌ی ئاسۆی و سستوونی به‌ ئەندامانی دیکه‌ی کومه‌لگه‌وه‌ گرێدراوه‌ ناتوانین له‌ کارکردی کومه‌لایه‌تی، وه‌به‌ره‌ئێنان، هیز و شۆنکه‌وته‌ی تبعیت— بۆ کومه‌لگه‌یه‌کی داگیرێن و به‌ گوزارشتی هۆسبام (Eric Hobsbawm)، پێوسته‌ له‌گه‌ل پێکه‌ینه‌ره‌کانی دیکه‌ی کومه‌لگه‌که‌یدا لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر بکه‌ین (۱۳۹۸ش: ۱۴۱). ئەو شوناسی پێش سه‌رده‌می مۆدێرنه‌ هه‌بووه، زیاتر شوناسیکی هه‌روه‌زی بووه نه‌ک شوناسی تاكه‌كه‌سی. له‌م سۆنگه‌یه‌وه‌ شوناس، به‌ هه‌موو جۆر و تایه‌یه‌كانیه‌وه، تارا‌دده‌یه‌کی زۆر سه‌پینراو و زۆره‌کی جیه‌ری- بووه (لطف‌آبادی، ۱۳۸۶ش: ۶۲). هه‌ر بۆیه‌ شوناسی تاكه‌كه‌سی و شوناسی هه‌روه‌زی جووتیار، تا رادده‌یه‌کی ئیجگار زۆر چوون یه‌ك بوون، هینده‌ هه‌یه، كه‌ دیدگا ئایینه‌یه‌كه‌ی جووتیاره‌کانیش، فاکته‌ریکی گرنگی دارشتنی په‌یکه‌ری شوناس و بزاوته‌كانی جووتیاره‌کان بووه، به‌ جۆریك شوناسی ئایینی کاریه‌ری له‌ سه‌ر به‌شدارى سیاسى و هزرى جووتیاره‌كان هه‌بووه. كاتێك شوناس له‌ دیوه‌ هه‌روه‌زه‌یه‌كه‌یدا بێت، ئیتر تاك له‌ نێو شوناسیکی "وه‌ستاو" و به‌ پێی فۆرمی کومه‌لایه‌تی، ئایینی، سیاسى، میژووی، کولتووری و هزرى بووه چونكه‌ "خۆکرد" نه‌بووه، به‌لكو "ئه‌و‌کرد" بووه، ئەمه‌ش یه‌کیكه‌ له‌ نیشانه‌كانی شوناسی "وه‌ستاو"، له‌به‌رامبه‌ر ئەمه‌دا، شوناسی "بزۆك" هه‌یه، له‌م شوناسه‌دا ئاده‌میزاد به‌ ته‌قالا و كۆششى خۆی، تان و پۆی شوناسی خۆی ده‌چن (ملکیان، ۱۳۸۶ش: ۴۹۷)، به‌لام له‌ دیوه‌ فراوانه‌كه‌یدا و له‌ میانه‌ی ژین و ژیا‌ری سه‌ده‌ه‌کانی ناوه‌راستدا ئەم جۆره‌ شوناسه‌ زۆر ك‌ال و كه‌م‌ه‌نگه‌. دا‌بونه‌ریت و تێروانی کومه‌لگه‌ش ده‌ست‌نیشانی ره‌فتاری تاكه‌كانی ناو کومه‌لگه‌ی

بووه؛ چچوکتیرین یه کهی ژیان و شوناس له سه ده کانی ناوه پستدا. گرنکی گوند له چهند لایه تیه کهی خوی بینوه ته وه؛ سه ره پای کاره ساته سروشتیه کان و کولبوونی خانه و لایهکان، کهچی جووتیاره کان سه ره له نوێ گونده کانی بنیات ناوه ته وه، به به لگهی ئه وهی ناوی چنده ها گوند له پاش کاول بوونیان، کهچی له سه رده مانی دوواتر له لای وولاتناس و گهریده کانی دیکه وه تۆمار کران، ئه مهش به لگهی ئاوه دانکرده وهی دوو باره یان بووه، ههروه ها زۆربه ی پاشگره کانی ناوی ئه دیب و زاناکان بۆ گونده کانیان گه راوه ته وه (Bethany, 2022: 9)، که په رتووکه کهی السمعانی (٥٦٢ک/١٦٦ز) به ناوی الأنساب و نووسینه کهی ابن الاثیر (٦٣٠ک/٢٣٢ز) به ناوی اللباب فی ته ذیب الأنساب، که هه ندیک زیاده ی بۆ باه ته کانی السمعانی تیه دایه، باشتیرین نمونه ی ئه م باه ته ن.

له کۆمه لگهی سه ده کانی ناوه پاستدا، جووتیاره کان وهک ئه ندامانی دیکه ی چینی گشتی، شوینکه وته بوونکی تبعیت-خۆیستانه یان هه لباردبوو، له وانه یه به کیک له هۆکاره کانی ئه مهش دابونه ریتی کۆمه لگه بوویت، پاشان سیستی به ره هه مینان و باج و خه راج گه راوه ته وه، که وهک نیریک له گه ردنی جووتیاراندا بووه واری سه رشانی قورس کردوو (برتلس، ١٣٤٠ش: ص ٤٢؛ ایتیان دولایسی، ٢٠١٦: ٥٤).

جگه له مانهش، تیروانیی جووتیاره کان به رامبه ر سروشت و پرۆسه ی چاندن و وه زری، کاریه گری له سه ر دیدگای ئه وان له هه مبه ر سروشت و ژینگه ی ده وره یان هه بووه، به جۆریک جووتیار سروشتی له خۆی به بێگانه زانیوه و به پنی په رتووکه کشتوکالییه کانی، جوتیار له پێگه یانندی به ره م و چاره سه رکردنی ئافاتی کشتوکالی، جگه له کارامه یی و لیزانی، هه ندیکجار هه ولیداو له رینگه ی ته لیس و ئه فسانه وه چاره سه ری پتا و مه ترسییه کانی سه ر کشتوکاله کهی بکات (اسکوراسیکه، ١٣٨٨ش: ٣٣؛ بیرجندی، ١٣٨٧ش: ٢٦-٢٨؛ هروی، ١٣٥٦ش: ١١٨).

له لایه کی دیکه وه، فاکته ری نه بوونی چهک و هیز، کاریه گری له سه ر دنیایی و تیفکرینی جووتیار هه بووه و هه ستی مه تانه به خۆبوونی له لا دروست نه بووه و ژیر ده سته و به سه خره گیراو بووه، ئه وهی جووتیارانی جوولاندووه هیزه سیاسی و سه ربازییه کان بوون، ته نانه ت به پنی تیوریا یه کی تیه دا ئسکاچپول (Theda Skocpol) ته نانه ت جووتیار نه یه تانیوه گۆرانکارییه کی کۆمه لایه تیش دروست بکات (١٣٨٩ش: ١٣٧)، ته نها له سنووری به شداری سیاسیدا ماوه ته وه له وه زیاتر نه بووه. ئه گه ر گرانی و به رزبونه وهی ترخه کانی چینی هه ژاری کۆمه لگه ی ناچار به راپه رین کردیته، هینده ی نه خایاندووه، که دامرکیندراره ته وه و کورتبوونی ماوه ی شوێش و راپه رینه کانی دژ به ده سه لاتی عه بیاسی به لگه ی ئه م راستیه ن.

سێیه م: به شداری جووتیار له شوێش و راپه رینه کانی دژ به خه لافه تی عه بیاسی

به شداری جووتیار به هۆی چهن دین فاکته ر و پالنه ری جیاواز بووه، ئه گه ر له ده لاقه ی ئابووری و جیاوازی چینه یه تیه وه سه یری ژیا نی جووتیاره کان به کین، ئه وا زۆر جار به شداری جووتیاره کان به هۆی زوێی خاوه ن زه وی و ده سه لانه کارگری و سیاسیه کان بووه، ههروه ها سیستی چینه یه تی و کۆمه لایه تی و سیستی اقاعی بوونه ته هۆکاری ئه وهی جووتیار و سه پان، ژیر ده سته و ئی پنا ی و خاوه ن زه وی و ده ست پۆشتوو، له پای به رژه و نه دی خۆیان به کاریان به ین، که له په رچه کرداری

کردووه، هه ربه یه جووتیار وهک تاکیک له تیو کۆمه لگه کهی، جیه جیکاری ئه و شووناسه بووه، که کۆمه لگه کهی پێیه خشیوه، واته شوناسه کهی به پنه وری تیروانییه کانی "ته وانی دیکه" داپژراوه (George, 1967: 178-179). لیره دایه که شوناسی جووتیار له تایی "زۆره ملی" بووه نهک "خۆیستی".

باس و خواستی جووتیارش وهک شوناس جیا به له وهی له پێشه دا هه بووه، چونکه پێکهاته ی ئابووری کۆمه لگه ی سه رده می عه بیاسی، وهک سه رده مانی پێش و پاشی خۆی، به زۆری پستی به کشتوکال و پێشه سازیه کشتوکالییه کان به ستموو، هه ر له م سۆنگه یه وه، که به به وای هه ندیک له توێژه ران نریکه ی (٢٤٪) ی بژنوی ژیا نی زانیان — علما —، فقیه —، محدث، پیاوچاکان و هاوشیه کانیان، له سه ر پێشه سازیه کانی پارچه بووه، هه م له رینگه ی کشتوکاله وه هه مبه ش له رینگه ی بازرگانی و کرین و فرۆشته وه (Bulliet, 2009: 3).

به و پێیه ی شوناس وهک "گشتیک" وایه و چهن دین پێکهینه ری وهک: ئاین و ئاینزا (Hanaoka, ٢٠١٦: ١٨)، ئه فسانه و ئوستووره، فۆلکلور و ئه دیات، زمان له خۆ ده گریته، ده یی له ده ستیشانه ردن شوناسی هه ر ده سته و تاقیک، لیکۆلییه وه له هه موو ئه م لایه نانه ش بکریته، که با وه ری ئاینی هه م له شوناسی جووتیار و هه مبه ش له کیشه و مللانییه کانی مولکایه تی زه وی و زا ره کانیان ره گی داوه ته وه. شوناسی جووتیار ته نانه ت له تیو په رتووکه کانی بوواری کشتوکالییه ئامازه ی پێنه کراوه. ئه مه وێرانی ئه وهی کار و شوناسی جوتیار له تیو خاوه نداریه تی زه ویه کانییدا ونبوو، چونکه به زۆری له تیو زه وی که سانی دیکه دا کاریان کردوو و خۆیان خاوه نی زه وی و زار خۆیان نه بوون.

له باه تی شوناسدا، لایه نی سیاسیش رۆلیکی گرنکی هه یه. به پنی تیروانیی ئیریک هۆبسم و تیوری سۆسۆلوجیای شوناس (Sociological Identify)، ته نانه که گۆرانکاری هیزی سیاسی زیاتر بێت، دروستبوونی شوناس کال ده بیته وه (١٣٩٨ش: ١٧-٢٠)، هه ربه یه جگه له کۆتایی هاتنی ئومه ویه کان، ته نها سه ده ی (دووه می کۆچی/هه شته می زاینی) تارا ده یه که له روه ی سیاسیه وه بالاده ستی عه بیاسیه کان بووه، ئیتر له سه ده ی (سێیه می کۆچی/نۆیه می زاینی) ورده ورده له خۆره لاتی خه لافه تی عه بیاسیش، چهن دین به مه لایه جیاواز ده سه لاتی لۆکالییان وه رگرت، وهک: ته هرییه کان (٢٠٥-٢٥٩ک/٨٢١-٨٧٣ز) و چهن دانی دیکه، سه پای میژویه کی سیاسی گۆراو پێشان ده دن، که کاریه گریان له سه ر دروست بوونی شوناسی هه ر تاکیکی ناو کۆمه لگه ی سه ده کانی ناوه پاست به شیوه یه کی گشتی و جوتیاران به تابه تی هه بووه، چونکه جووتیار و خاوه ن زه ویش له م مللانییه نا ده زانی ماددی و مینۆکیان به خۆیا نه وه بینوه.

پانتایی کاری کشتوکالییه کاریه گری له سه ر شوناسی جووتیار هه بووه؛ سیستی ئابووری کۆمه لگه به جۆریک بووه، له و سه رده مه دا زیاتر له $\frac{2}{3}$ دوو له سه ر سیتی ئابوویه کهی پستی به جووتیار و به ره می کشتوکالی به ستموو و له سه ده ی (سێیه می کۆچی/نۆیه می زاینی) به دواوه له پال ئاژمه داری، ورده ورده بازرگانییه بووه به یه کیک له کۆله کانی بژنوی ژیان (احسن، ١٣٨٣ش: ٢٢) و سه پای شارستانیه ت و به ره و پێشه چوونی ده وله تی عه بیاسی، هه ربه یه به رفه ری کاری جووتیارش هۆکاریک بووه بۆ ئه وهی نه توانین به روونی شوناسی جووتیار له وانی دیکه جودا به کینه وه.

له راستیدا شوناسی جووتیار گرێداری ژینگه و شوێنی ژیا نییه ی بووه، واته له سه ده کانی ناوه پاستدا ئه وهی پێیه خشه ری شوناس و ره گی کالی بالا کهی بووه، گوند

بزوتنه وه يه كدا كه وتوون (الداغر، ۲۰۱۵م: ۶۵)، كه به باوهرى خويان هم دژى سياسه قى عه باسه يه كان بوويىت و هميش ئامانجه كانى ئه وانى بيه نيافى. جگه له مانه له وان به يىكه اتهى كۆمه لايه تى ناوچه يه ك، يه كيك بوويىت له هۆكاره كانى به شدارى جووتياران له راپهرينه كاندا، كه نمونه ئه مەش له گيرانه وه يه كى ابن الفقيه الحمداني له بارى خەلكى خوراسان، له سەر زارى دامه زرينه رى بانگه وازى عه باسى، محمد بن عبدالله (م ۱۲۵/۷۴۲ز) يىت، كه به بانگه شكارانى گوتوه: ئاگانان له خەلكى خوراسان يىت، چونكه هم ژماره يان زۆره و هم دلّه كانيان يىكه وه گريدران و خاوهن جهسته شىر كهر و سوپاى ئاماده و تير و توخن (كتاب البلدان، ص ۶۰۴-۶۰۵).

خاوهن زهويه كانى ئه و ناوچانه ش به شداريان له بزوتنه وه كاندا كردوه، له م سۆنگه يه وه ئه و جووتيارانه ئه لاي خاوهن زهويه كان كاران كردوه، وابه سته فەرماني خاوهن زهويه كان بوون و تارادده يه كى زۆر ناچار بوون به شدارى له بزوتنه وه كاندا بكن، ليزه دايه كه كۆلتورى پاشگرى له لاي جووتيار، شوناسيكي شونيكه وته يي (Ascribed Identify) پينه خشيوه و يىكه كۆمه لايه تى ئابوورى ديقتانه كان، كه له پاش هاته سهركارى عه باسيه كانيش، هه تاوه كو سه ده ئى (پينجه مى كوچى / يانزه يه مى زايىنى) يش، تارادده يه كى زۆر پاراستبووان، رۆلى له ئاراسته كردنى جووتياره كان و به كاره نيانيان بۇ مەرامى سياسى هه بووه، ته نانه ت خيلافه ت بۇ دامر كنده وه ئى بزوتنه وه كان ناچار بووه له گه ئ خاوهن زهويه كاندا ريك بكه ويى (الداغر، ۲۰۰۹م: ص ۱۱۱).

وه نه ئى جووتيار ته نيا شونيكه وته ئى راپهرينه سياسى و ئايىنيه كان يا خود گوپرايه ئى خاوهن زهويه كانيان بوون، به لكو له و بزوتنه وانه شدا به شدار بوون، كه به ناوى العيارون^۲ له ناوچه كانى خوراسان، بلاد ماورالنهر و... هتد، به رپا ده بوون و چيني هه زار و زولمليكرائى كۆمه لگه به شيك بوون لنيان و ناوچه كانى نيشابور **هه زى** **هه زى** بوون له مانه (صديق، ۲۰۰۶م: ۹۰) و زۆر جار ده بوونه سيمبولى داکوئىكارى چيني هه زارو ييدره تان به رامهر چيني ده لمه مند و كاربه ده سته ناوچه كان (النجار، سبتمبر ۱۹۸۱، ع ۴۵: ص ۶۴). ته نانه ت هه نديك له سهر كرده ديار و نه ياره كانى خيلافه تيش، وه ك عمرو بن ليث الصفارى، له ريكه ئى هاوه لئى ده سته و تا قه عه ياربه كانه وه تيو بانكيان په يدا كرده و (فرى، ۱۳۹۰ش: ج ۹۶/۴)، هه رپوه سهر راي ئه وه ئى چه ك به ده سته و سهر باز بوون، پاله و جووتياريش بوون (الأصطخري، ۲۰۰۴م: ۱۶۳). ژينگه ئى كشتوكائى ناوچه كانيش له م بابه ته دا كاربه كرى خۆى هه بووه، بۇ نمونه ناوچه كانى سوغانيان (الصغانيان) له ئه و ديور و بار ژماره يه كى زۆر لادى ئى لى بووه، كه به هه زاران سهر بازيش به چه ك و تفاقى خويانه وه تيا هه لكه وتووه (المقدسي، ۱۴۲۴هـ: ۲۸۳)، له موه ئه ومان بۇ دهر ده كه وئ، كه به شى سهره كى ئه وانى له و ناوچانه به ئه ركى سهر بازى هه ستان، خه لكانى لادىكان بوون، كه به گوزارشتى الزخفي به له شكرى لادىكان (الزخفي، ۱۳۶۳ش: ۱۱۶) ناويان براوه.

ليزده هه وئ ئه ده ئى زۆر به كورق به شدارى جووتيار له راپهرينه كانى دژ به ده وه ئى عه باسى بجه ينه روو.

ئه مه شدا، هه نديك جار خه لاقى كۆمه لايه تى سياسى، فاكته ريك بووه بۇ ئه وه ئى جووتياره كان روويان له ئايىن و ئايىنزا جۆربه جۆره كان كردوه و ته نانه ت به روپنده ريشيان بوون، هه نديك جاريش كه واسوورى به ر له شكرى بزوتنه وه و راپهرينه كانى دژ به ده سه لاته سياسيه كان بوون (نعانى، ۱۳۵۸ش: ج ۱/۳۸۳). يه كيكى ديكه له فاكته ره كان چۆننه ئى مامه له كردنى ديقتانه كان به رامهر جووتياره كان بووه، به تايه قى له ناوچه كانى خوراسان و ئه و ديور و بار، كه به ر له هاته سهركارى عه باسيه كان، خودان ده سه لات و زه وى و زارى فراوان بوون، كاربه كرى له سهر به شدارى جووتيار له به ده مه چوونى بانگه وازى عه باسيه كان هه بووه و به بروى هه نديك له تويزه ران ئه و زولمه ئى ئه وان له جووتياره كانى ژير ده سته خويانيان كردوه، به س بووه بۇ ئه وه ئى هه لئىسى سياسى جووتيار به جۆريك يىت، هيج گرنگى به وه نه دايى له بونيد و چيه قى ئه و لايه نه بكوئنه وه كه ويستويه قى ده سه لاقى ئومه ويه كان بگوپىت، به لاي جووتياره وه ئه وه ئى گرنگ بووه رزگار بوونى بووه له زولم و زۆرى ئومه ويه كان و ديقتانه خاوهن زهويه كان، كه بارى سهرشاني ئه مانيان رۆژ له دواى رۆژ قورستر كردوه، چونكه بوونى ره گه زى عه ربه له ناوچه كانى بانگه شى عه باسى، له وان به (۲۰٪) زيار نه بوويىت، هه رپوه به تيروانينيكي كۆمه لايه تى ئابوورىانه (socio-economic)، ئه وه ره گه زى عه ربه نه بوو كه به رپرسى يه كه مى نادا دگه ريه كانى ناوچه كه بوون، به لكو خه لكانى ره سه ئى هه مان ئه و شوپنه انه بوون، كه جووتياره كانيشى تيدا نيشته جى بوون (Mustafi, 2022, 112, 124)، ئم خه لته بۇ سهرده مى عه باسش دريژ بووه ته وه، به جۆريك جووتياره كان له زۆره ئى شورش و راپهرينه كاندا له ناواخنى بانگه شه كان نه گه يشتون، به لكو په سته ئى كۆمه لايه تى و بارگرايه كانى باج و خه راج به دواى بزوتنه وه كانى خستوون. به شىكى زۆرى بزوتنه وه سياسى و ئايىنيه كان له سهره نادا جووتياره كانيان وه ك ره گه زى سهره كى به كاره نيانه و ئه گه ر جووتيار، كۆله كه ئى سهره كى دامه زراندى ده سته و بزوتنه كان نه بوون، لاقى كه م كۆله كه ئى سهره كى هيز و توانايان بوون.

جووتيار له بزوتنه وه كانى دژ به عه باسى و له تيو مه يدانى كه ر و فهرى سهر بازى و سياسيشدا هه بوون. ئه وه خه لكانى لادى، جووتيار و چيني چه وساو وه كۆمه لگه بوون (بولوس فلهوزن: ۱۹۶۸، ۵۰۲، حسين عطوان، دس: ۲۷۶)، كه به شداريان له زۆره ئى بزوتنه وه سياسى، كۆمه لايه تى و ئايىنيه كانى دژ به ده سه لاقى خيلافه ت و ده سه لاته ناوچه يه كان كردوه (چگى، ۱۴۰۱ش: ۱۹۲)، ئه مه ش نيشانه ئى ئه وه يه، يه كيك له هۆكاره سهره كيه كانى به شدارى جووتيار، جگه له لايه ئى سياسى و ئايىنى، په سته ئى سيسخى ئابوورى و كارگرى بووه، به جۆريك جگه له وه ئى سات له دواى سات باجيان له سهر زياد كراوه، خه ر جكردى باجه كانيش زيار له تيو شاره گه ره كان به كار هاتوه (Batou, 2022: 16) و له وه شدا كه رنى كشتوكائى و ژيانى جووتيار لنى بيه ش بوون. سياسه قى عه باسيه كانيش، وه ك ئومه ويه كان، ته نيا له خزمه ت خاوهن زه وى و نه جيزاده كاندا بووه، هه رپوه جووتياريش، وه ك هه ر تاك و تويزيكي كۆمه لگه، به دواى هه ر جوولانه وه و

دهر كه وتنيان له كيشه و مللانيكيان تيوان آمين و مأمون بووه، به لام له سه ده ئى (سيه مى كوچى / تويه مى زايىنى) زيار ته شه نه يان سه ندبوو (النجار، ۱۹۸۱م: ص ۱۴-۱۵؛ احمدوند، ۱۳۹۵ش: ص ۷).

^۲ له وشه دا به ماناى كه سيك ديت، كه زۆر له بزوك و له جوولهدا يىت، (ابن منظور، ۱۴۱۴هـ: ج ۲۳/۴) له زاروه شدا زيارت گوزارشت بووه له كۆمه له كه سيك كه له دژى ينادى و زۆرى خاوهن ده سه لاته كان و هه نديك جاريش ناداديه كانى سيسخى چينايه قى، ده ستيان داوه ته رووتانده وه و لئسه ندنى هق ستمليكران و تارادده يه كى سهره تاي

۳-۱: بزوتنه و هه کانی خهوارچ:

خهوارچ، به زور دهسته و تاقي جياوازه وه، له ناوچه کانی خوره لات، دژی خيلافهتی عهباسی چالاکیان نواندوه و له زور شار و لادیدا، هم لایه نگر و همیش دبه ریان هه بووه و به شیوه یهکی گشتی، زۆریه ی لایه نگرانی خهوارچ له خه لکانی لادئ و توژی جووتیاره کان بوون و به پینه دانی باج و خهراج به خه زینه ی ده ولت هاندران، تاوه کو هه رچی زۆتره پشتگیری بزوتنه و هه کانی خهوارچ بکه ن (مفتخری، ۱۳۷۹ ش: ۱۵۸).

ته زه رقیه کان (الأزرقه)، که شوینکه وتووانی نافع بن الأزرک (م ۶۵/ک ۶۸۴ ز) بوون، هه ندیک جووتیار ی ناوچه کانی ته هواز وه لامکوی بانگه وازه کیان بوون (الأصطخری، ۲۰۰۴ م: ۶۵)، که دواتر ناوچه کانی فارس، به تایه ی له ته ره جان (أرجان) (الأصطخری، ۲۰۰۴ م: ۹۳)، و کرمانیشیان خسته بووه بده ستیانه وه (الشهرستانی، ۱۴۱۵ هـ: ج ۱/۱۳۷)، ئیدی پاش ماوه یهک و له سه ده ی (دوه می کوچی/هه شته می زاینی) ناوچه کانی سیستان، به هۆی پشتگیری جووتیار و خاوه ن زهویه کانی هه ریمه که، بووه ته یه کیان له ناوه نده به هیزه کانی خهوارچ و له نیو په رتووه کانی وولاتناسایش ئامازه به بوونی جووتیاره کان له ناوچه ی خوره لات کراوه (الأصطخری، ۲۰۰۴ م: ص ۹۹؛ المقدسی، ۱۴۲۴ هـ: ۲۸۳)، و ناوچه کانی سیستانیش له سه ده ی (سینیه می کوچی/نویه می زاینی) به هۆی مشتومری گروپ و تاقه جياوازه کان و نا په زایه تیه کومه لایه تیه کان له بارودوخیکی نااساییدا بووه و خه لکانیکی زۆری نارازی له خيلافهتی عهباسی و له نیویشیاندا خهوارچ روویان له و ناوچه یه کردوه (باسورث، ۱۳۸۱ ش: ۳۳۳).

شوینکه وتووانی حمزه بن آدرک الخارجي (م ۲۱۳/ک ۲۲۸ ز) (مؤلف ناشناخته، ۱۳۶۶ ش: ص ۱۸۰؛ شهرستانی، ۱۴۱۵ هـ: ج ۱/۱۵۰) یش، که به حمزه ییه کان ناسرابوون، نمونه یهکی دیکه ی گروپه کانی خهوارچ بوون، که له خوراسان، سیستان و ته و دیور و بار هه بوون. حمزه خۆی له نیو مائیکی جووتیاردا له دایک بوو بو و باوکی سه رقالی کشتوکال بووه (باسورث، ۱۳۷۰ ش: ص ۱۹۲؛ لنگرودی، ۱۳۹۸ ش: ص ۸۱)، له سالی (۱۷۹/ک ۷۹۵ ز) له ناوچه ی خوراسان ده رکه وتوهوه (الطبري، ۱۳۸۷ هـ: ج ۳۸/۹؛ ابن کثیر، ۱۴۳۴ هـ: ج ۱۰/۴۳۸)، هه رچه نده له سه رتا دا به هۆی مۆرکی ئایینی بزوتنه و هه که وه، هم دژی خه لکانی شار بوون و همیش لادئ، به لام دواتر به هۆی تیروانینه سیاسی و ئابوریه که یانه وه، له نیو لادئ و جووتیاره کانیش په ی ره وانی زۆریان له ده ور کو بووه ته وه و پشتیوانیان له راپه رینه که کردوه (ابن الأثير، ۱۹۹۷ م: ج ۳۱۳/۳)، به تایه تیش ته و کاته ی دژی کاربه ده ستانی خه راجی ناوچه کانی خوراسان راپه رینیان کردوه (Składanek, 1979: 102) و نه یانه شتوه به ماوه یهک خه راجی ناوچه که بو بغداد بگه رته وه، هه ربه خه لکانی لادئ و ته و جووتیارانه ی خاوه ن زه می خۆیان بوون، بر په ی پیکه نه ر ی ته م بزوتنه وه یه بوون. له وانه یه جگه له دروشم و دژایه تی حمزه ییه کان له مه ر باج و خه راج، پشتیوی و نا تارامی سیاسی شار و لادیکانیش، بوو یته هۆکاری کونه کردنه و هۆی خه راج و له مه شدا جووتیاره کان ته م پشتیویه یان به هه ل زانیبیت، ببه پشتگیری بزوتنه و هه کانی دژ به ده سه لاتی عهباسیان کردبیت و نه بوونی دام و ده رگای سه ربارزی له شار وچه که و لادیکانیش، ده رفه تی بو دانیش توهان کانیان ره خساندوه پشتگیری بزوتنه وه دبه ره کان بکه ن (باسورث، ۱۳۷۰ ش: ۱۹۲ و ۱۹۳)، به لام له سالی کۆتای ته مه نی حمزه دا، ته نه انت کیلگه ی جووتیارانی لادیکانیش زانیان به ره که وتبوو؛ جگه له کولکردنی

مرگه وت (ابن فندق، ۱۳۶۱ ش: ۴۹)، ماله کانی سوتاند بوون و دار و دره ختی نیو باخه کانیشی بریوو (البغدادی، ۱۹۷۷: ۷۸).

۳-۲: راپه رینی سونباد (سبباد) له خوراسان (۱۳۷/ک ۷۵۵ ز): مه جوسیه کی خه لکی یه کیان له لادیکانی نه یشابور بووه، به ناوی أهروانه (الطبري، ۱۳۸۷ هـ: ج ۳۸/۹؛ ابن الأثير، ۱۹۹۷ م: ج ۶۶/۵) و گوايه به تۆله سه نده وه ی ابو مسلم شۆرش ی کردوه (ابن الطقطي، ۱۴۱۸ هـ: ۱۶۸)، ژماره یهکی زور له جووتیار و خه لکانی چینی گشتی له ناوچه کانی ره ی (الري)، ته به رستان (طبرستان)، چیکان (الجبال) شوین بانگه وازه که ی که وتبوون (الطبري، ۱۳۸۷ هـ: ج ۷/۴۹۵؛ نظام الملک، ۱۳۶۴ ش: ۲۶۰-۲۶۱) و چه ند ناوچه یهکی خوراسانیان کۆنترۆل کردبوو. ته وه ی له ئامازه دانی سه رچاوه کان سه ره رت به کۆژانده وه ی ئاگری ته م شۆرشه جیگه ی تیبیه یه، به شداری پیکردنی هه ندیک جووتیار ی ناوچه کانی ته سه فه ان (أصفهان) و قوم بووه (نظام الملک، ۱۳۶۴ ش: ۲۶۱؛ العزیز، ۱۹۶۶ م: ۱۴۳)، جا له وانه یه له ژیر گوشادا بوو بیت یان به خوواستی خۆیان.

۳-۳: راپه رینی ئوستادسیس (أستادسیس/أسیادسیس) (۱۵۰/ک ۷۶۷ ز)، یه کیان بووه له راپه رینه سیاسییه کانی سه رده می عهباسی یه که م. وه ک راپه رینه کانی دیکه ش، له هه ناوی جياوازی چینه یه تی هاتوه ته ئاراهه (لنگرودی، ۱۳۹۸ ش: ۲۲) و به بروای هه ندیک له توژی ره ان په ی وه ندیه کی ته وتوی به تۆله سه نده وه ی ابو مسلم وه نه بووه (زرین کوب، ۱۳۴۴ ش: ۱۵۹). دانیش توهانی بادغیس، هرات، سیستان و خه لکانی خوراسان له سالی (۱۵۰/ک ۷۶۷ ز) شوینی که وتووون (الطبري، ۱۳۸۷ هـ: ج ۲۹/۸؛ ابن کثیر، ۱۴۳۴ هـ: ج ۳۴۶/۱۰؛ ابن الأثير، ۱۹۹۷ م: ج ۵/۱۶۲) و له ئامازه دان به ژماره ی شوینکه وتووانی ته م راپه رینه زیده رپی کراوه. شوینکه وتووانی توانبو یانه به خا که ناز و ته وه وه ده ست به سه ر خوراساندا بکه ن. خيلافهتی عهباسی بو دامرکانده وه و گه رانه وه ی خوراسان بو ژیر ده سه لاتی ناوه نده، یه کیان له سه رکرده کانی به ناوی خازم بن خزیمه بو ناوچه که ناردوه (الطبري، ۱۳۸۷ هـ: ج ۲۹/۸؛ مقدسی، ۱۳۷۴ ش: بخش دوم/۹۵۶) و پاش کۆشتی هه زاران که س (العزیز، ۱۹۶۶ م: ص ۱۴۳)، جا ته وانه وه ی رووی سیاسی و سه رباریه وه له سالی (کۆتای به په ی ره وانی ته م راپه رینه به نیریت. هه رچه نده به پنی گه رانه وه ی ابن خلدون ته م خا که ناز و ته وانه یان بو ته وه بووه (۱۴۰۸ هـ: ج ۳/۲۴۹)، خه نه کی ده وری سووپاکه ی له شکری عهباسی پی پرکه نه وه (لنگرودی، ۱۳۹۸ ش: ۲۹). به هه ر حال، یه کیان له خاله کانی لیکچوونی ته م راپه رینه له گه ل راپه رینه کانی دیکه دا، به ده مه وه چوونی خه لکانی لادئ و جووتیاره کان بووه بو بانگه شه کاران و ته نه انت له رووی سه ربار و داها ت و خواردنی سوپاشه وه هاوکاریان کردوون (دانیل، ۱۹۶۰ م: ۱۴۴).

۳-۴: یوسف البرم: یوسف بن أبرهیم، که به یوسف البرم ناسرا بووه (الطبري، ۱۳۸۷ هـ: ج ۸/ص ۱۲۴)، له کۆتای ساله کانی (۱۵۹/ک ۷۷۵ ز)، له ناوچه کانی سه ر به خوراسان سه ری هه لدا وه (گریدی، ۱۳۶۳ ش: ۲۸۰)، ناوچه کانی پوشه نگ، مه رورود، تاله قان (طالقان) و جوزجانانی گرتوه ته وه (لنگرودی، ۱۳۹۸ ش: ۳۶). به لام له باسه کانی ابن تغری بر دیدا ته و ناوچه یه که شوینکه وته ی بوون، له چا و سه رچاوه کانی دیکه زیاتر (ابن تغری بردی، ۱۳۹۲ هـ: ج ۲/ص ۲۷). خه لکانی زور له ناوچه کانی خوراسان شوینی که وتووون (الطبري، ۱۳۸۷ هـ: ج ۸/ص ۱۲۴)، الیعقوبی به شوینکه وته ی خهوارچ دایان (دس: ج ۲/۳۹۷)، به لام قادرؤفا به پیچه وانه ی ته م رایه ی الیعقوبی، پنی وابووه باوه رده کانی خهوارچیان وه لا

کۆیکانهوه (الزنجی، ۱۳۶۳ ش: ۹۳) و بۆ ماوه یەک له دهست کار به دهستانی عهباسی خۆی رزگار بکات و په ره به بانگه وازه کی بدات.

جووتیارانی ناوچه که دواتر دژایهتی شۆرشه کیان کردووه، چونکه المقنع هم له رووی سیاسهتی ئایینه یهوه دژی ئەوان بووه وهه میس خه لکاتی زۆری لیکوشتوون (الزنجی، ۱۳۶۳ ش: ص ۹۰-۹۳؛ البغدادی، ۱۹۷۷ م: ص ۲۴۳). له ئەنجامدا جووتیاره کانی ناوچه ی نه رشه خ، هاوکاری سوپاسی عهباسیان کردووه، تاوه کو هیزشیکی المقنع تیکشکین (دانیل، ۱۹۶۰: ۱۵۳)، ئەمهش نیشانه ی ئەوه بووه، لایه نی ئایینی و ئابووری کاریگه ریان له سه ر بریاره سیاسیه کانی جووتیاره کان هه بووه؛ هم بۆ به شداریکردن و هه میس له دژایه تی کردنی شۆرش و راپه رینه کاند. سه رکردی ئەم راپه رینه له سالی (۱۶۷/ک ۷۸۳ ز) کۆژراوه، به لام له سه ده ی (چواره می کوچی /دهیه می زاینی) له دنی و گونده کانی ناوچه ی ئیلاقی سه مه رفه ند (ایلاق سمرقند) زۆر لایه نگری ئەم رێزازه هه بوون (مؤلف مجهول، ۱۹۸۸: ۱۳۲)، ئەمهش ئاماژه یه به وه ی باوه ره کانی هه تاوه کو سه رده مانی زۆر دواتریش له نیو لادیکیانی ئەودووروار مابوونه وه.

۳-۶: خوهره میه کان: له وانه یه هه یچ شۆرش و راپه رپینکی جووتیاری له خۆره لاتی ئیسلامی، هه نده ی شۆرشی خوهره میه کان له رووی هه زه وه کاریگه ری نه بوو و له رووی کاتیشه وه هه نده ی نه خایاندنیته. به چه ندین ناوی جیاواز ئاماژه یان پینکاروه، وه ک: سوورپۆشه کان (حمرة)، جاویدانییه کان، باه کییه کان و مازیارییه کان (مقدم، ۱۳۵۶ ش: ص ۱؛ لنگرودی، ۱۳۹۸ ش: ۱۷۳)، سه رکردی ئەم شۆرشه، باه کی خوهره مین، دانیشتووی لادنی ده ره گزینی ئەسه فه هان بووه، په روه ی باوه ری مه زده کی بووه و سه رقالی کشتوکل بووه (البنداری، ۱۳۱۸ هـ: ۱۱۴). جووتیاره کان له م شۆرشه شدا زۆرینه یان پینکینه اوه (لنگرودی، ۱۳۹۸ ش: ۱۷۶) و هه ر له سه ره تانی ده ره کوته ی باه کیه کانه وه له سالی (۱۶۲/ک ۷۸۰ ز) به دوواوه و له سه رده می هه ردووه خه لیفه ی عهباسی خه لیفه الهدی (۱۵۸-۱۶۹/ک 775-785 ز) و هارون الرشید (۱۷۰-۱۹۳/ک ۷۸۶-۸۰۹ ز)، دواتر خه لکاتی زۆر له لادیکیانی ره ی، ته به رستان، هه مه دان و ناوچه کانی ده وره به ری، به شداریان له و راپه رینه دا کردووه خه لکاتیکی زۆری لادیکیانی ترمه دین (ترمدین)، کاپله و فابک (فابک) سه ر به ناوچه ی ئەسه فه هان به هاوه ئی خه لکاتیکی زۆر له هه مه دان و ده وره به ری، ره ی، ده شتی بیه و که ره ته به رستان له سه رده می هارون الرشید راپه رپوون، که به ووتی نظام الملک ژماره یان له سه ده ه زار کس زیاتر بووه، ئەمه لاکاتیکیا بووه (۱۳۶۴ ش: ص ۲۹۰-۲۹۱)، که هارون الرشید له خوراسان بووه و ئەم خه لکه زۆره ش دوای ئەم شۆرشه که ووتوون. له سه رده می خلیفه المعتصم بالله (۲۱۸-۲۲۷/ک ۲۲۷-۷۳۳-۸۴۱ ز)یش، خه لکاتی زۆر له ناوچه کانی "چیا، هه مه دان، ئەسه فه هان، ماسه بزان، مه ره جاقه ده ق" (الطبری، ۱۳۸۷ هـ: ج ۸/ ۶۷۷ و ۶۷۸)، ته به رستان و ره ی (نفیسی، ۱۳۸۴ ش: ص ۲۰)، شوین بانگه وازی بانگه شه کارانی خوهره می که ووتوون، هه روه ها له سه رده می الواق بالله (۲۲۷-۲۳۲/ک ۸۳۷-۸۴۶ ز)یش، لایه نگری خوهره می له لادیکیانی ئەسه فه هان زۆر زیادیان کردووه (لنگرودی، ۱۳۹۸ ش: ص ۱۸۱؛ الیعقوبی، ۱۸۹۲ م، ۸۸)، هه ربه یه له خۆره لات هه یچ راپه رین و شۆرشیکی هه نده ی خوهره میه کان کاریگه ری له سه ر لایه نی ئابووری ده ولت و په ره سه ندنی له به ستینی کومه لایه تیدا نه بووه.

پشتگیری جووتیاره کانی بۆ راپه رینه که، چه ندین هۆکاری هه بووه، یه کی له وانه چه وساندنه وه و کاریکردنی زۆره ملی و باجی زیاده ی سه رشانیه یان بووه (العزیز،

ناوه ته به نته باوه ره کانی خوهره میه یان کردووه (Кадырова، 1965: 52)، ئه ن تفری بردی به هه له له باسی رووداوه کانی سالی (۷۷۱/ک ۷۷۱) باسی لیه کردوون (ئین تفری البردی، ۱۳۹۲ هـ: ج ۲/ص ۲۷)، به باوه ری حسین قاسم العزیز، یه کی له فاکته ره کانی به شداری جووتیاران، بانگه شه ی دادگه ری و یه کسانیه ی نیوان چین و توێژه کانی کومه لکه بووه (العزیز، ۱۹۶۶: ۱۴۵).

۳-۵: المقنع الخوراسانی (۱۶۰-۱۶۷/ک): له پاش کوشتی سه ندباد (۱۳۷/ک ۷۵۵ ز)، ژیه مۆی باوه ر و رقی تۆله سه ندنه وه له بکوژی ابوموسلم (الطبری، ۱۳۸۷ هـ: ج ۸/۳۷۱)، تا چه ند سالییک دواتریش مابوویه وه، له وانه شه درووشی تۆله سه ندنه وه، بیانوی ده ستی بزوتنه وه و گروپه به ره له ئستاکارییه کان بوو ویت، بۆیه له پاش که متر له سی ده یه، جاریکی دیکه له ناوچه کانی خوراسان و ئەودووروار ئاگری ئەم راپه رینه سه ره له لای بوویه وه. زۆریه ی هه ره زۆری به ره له ئستاکارییه کانی دژ به ده سه لانی عهباسی له سه ره تانی هاته سه ر کاریان، زیاتر که سانیکی بوون، که موسلمان نه بوون و سه ر به ئاین و ئاییزاکانی دیکه بوون، به لام له سه ده ی (سییه می کوچی /نویه می زاینی) ئیدی په ره وانی ئایینی ئیسلامیش چوونه ته نیو کایه ی به ره له ئستاکاری عهباسیه کانه وه (نعمانی، ۱۳۵۸ ش: ج ۱/۳۹۴). ژماره یکی زۆر له جووتیاره کانی ناوچه ی تورکستان له شۆرشه کانی المقنع (سپید جامکان) به شداریان کردووه (الزنجی، ۱۳۶۳ ش: ص ۹۱-۹۲؛ بارتولد، ۱۳۶۶ ش: ج ۲/۴۳۷-۴۳۹؛ صدیقی، ۱۳۷۵ ش: ص ۲۲۹؛ العزیز، ۱۹۶۶ م: ص ۱۴۷) و المقدسیش ئاماژه ی به وه کردووه، که لایه نگری ئەم شۆرشه له گوند و لادیکیانی ئەودووروار زۆر بوون (المقدسی، ۱۴۲۴ هـ: ۲۸۳) و جووتیارانی جورجانیش (جرجان) ژماره یکی ئیجگار زۆری راپه رپووانیان پینکینه بوو (العزیز، ۱۹۶۶: ۱۴۸)، ته نانه ت له پاش پاوه دووانی والی خوراسان بۆ ده ستبه سه رکردنی المقنع، له ریه کی پشتگیری جووتیارانه وه پاره و سامانی زیاتری کۆکردووه ته وه و لایه نگری خۆی زیاد کردووه (الزنجی، ۱۳۶۳ ش: ۱۹۳). یاکوبوفسکی له ووتاره کهیدا باسی له وه کردووه، که به شی هه ره زۆری شوینکه وتووانی المقنع خه لکاتی دانیشتووی لادیکان بوون و به پروای ئەم، یه کی له فاکته ره کانی پشتیوانی خه لکی بۆ مه سه له ی خه راج که پاوه ته وه، که له سه ر جووتیاره کان زیاد کرابو (ЯКУБОВСКИЙ، 1948: 47-48)، ده نا پیناچیت ئەوان له چه مک و تیروانینه کانی ئەم بانگه وازه به ته وای تیکه شتین (الداغر، ۲۰۱۵: ۶۵).

پاش ماوه یکی که م، بالاده ستی المقنع به و شیه یه نه ماوه ته وه، به تابه تی له ناوچه کانی سوغد (سغد)، بوخارا (بخارا/بخاری) و نه رشه خ (نرخش)، چونکه توانای رووبه روو بوونه وه ی سوپای عهباسیان نه بووه و په نایان بۆ تورکه کان بردووه، له به رامبه ردا ئەوانیش چاویان له ده سته کوته ی جهنگی بووه، بۆیه المقنع هیزشکرده سه ر کاروانی موسلمانان و ته نانه ت سه روگیانیشیانی به ره وای بینه و (گریدی، ۱۳۶۳ ش: ص ۲۸۰؛ صدیقی، ۱۳۷۵ ش: ص ۳۱۹)، ئەمهش بووه ته هۆی ئازاردانی خه لکاتی شار و لادنی، که له راستیدا زۆریه یان جووتیار بوون (ЯКУБОВСКИЙ، 1948: 48-50) و لادیکان به هۆی زۆری ژماره یان و پانتایی فراوانی کشتوکیان سه رچاوه ی سه ره کی به ره له مینایی کشتوکی بوون (یوسفی فر، ۱۳۹۰ ش: ص ۱۵۰). یه کی له ناوه نده کانی ئەم شۆرشه ش، قه لایه ک بووه به ناوی سام، که کشتوکیا تیدا کراوه (دانیل، ۱۹۶۰: ۱۵۱) و به هۆی داوین کردنی خۆراکی پینووست له ناو قه لاکه دا، المقنع توانیوه تی مال و سامانی زۆر

ههولتی دوزینه وهی پارچه بچووکه کانی لایه نی هزری و سیاسی جووتیار بدهین، به نامنجی نه وهی هه تا نهو رادهیهی بۆمان دهلوی، وینایهکی نزیک له حقیقهتی جووتیار له سده کانی ناوه پاستدا بکهین.

۴. ناسینی کومه لهگی سده کانی ناوه پاست به پێ گرنگیان و پیشاندانی رۆلی جووتیار دروست ناییت و نه گهر لهم بارهیهوه لیکۆلینه وهی زیاتر نه نجام نه دریت، کم و کورتیه کانی توێژینه وه کانی میژووی کومه لایهتی پرنا به وه.

۵. جووتیار له گۆرانکاریه سیاسیه کانی سده کانی ناوه پاستدا له دوو دیوه وه رۆلی گرنگیان گیراوه، له لایه کهوه هم وهک تاک له نێو حهشاماتی لایهنگرانی رهوته سیاسیهکان بوون و له لایهکی دیکه شهوه وهک پیشه و ژیرخانی ئابووری، رۆلی سه رهکیان له به ره هه یه یه نانی ئابووریدا گیراوه.

۶. خه یال دانی جووتیار له سده کانی ناوه پاستدا به سستینه یهکی له بار بووه بوو چه که ره کردنی تووی جیاوازیهکان به هه موو تاپیه کانه وه، به جۆریک هم له پروی چینه یهتی و ئاینیه وه به کار هینارون و هه میش له پروی سیاسی و سه ربا زییه وه.

۷. لایه نی سیاسی له ژبانی جووتیار به هۆی ململانی سه ربا زییه کانه وه له چاو لایه نی کومه لایه تی گۆرانکاری زیاتری به خۆیه وه بینه وه.

سه رچا وه کان

ابن الأثير، عزالدین علي بن محمد (١٩٩٧م)، الكامل في التاريخ، بيروت: دار الكتاب العربي.

ابن الفقيه الحمداي (١٤١٦هـ)، كتاب البلدان، تحقيق: يوسف الهادي، بيروت: عالم الكتب.

أبن تغري بردي، يوسف بن تغري (١٣٩٢هـ)، النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، تحقيق: فهم محمد شلوت وآخرون، القاهرة: وزارة الثقافة والأرشاد القومي.

ابن حوقل، أبو القاسم محمد (١٩٩٢م)، صورة الأرض، بيروت: دار مكتبة الحياة.

ابن خلدون، عبد الرحمن بن محمد (١٤٠٨هـ)، العبر في خبر من غبر، بأهتام: خليل شحادة و سهيل زكار، بيروت: دار الفكر.

ابن ططقي، محمد بن علي (١٤١٨هـ)، الفخري في الأدب السلطانية و الدول الإسلامية، تحقيق: عبدالقادر محمد مايو، بيروت: دار القلم العربي.

ابن فندق، علي بن زيد (١٣٦١ش)، تاريخ بيق، تصحيح: أحمد بهمنيار، تهران: فروغی.

ابن كثير، إسماعيل بن عمر (١٤٣٤هـ)، البداية و النهاية، تحقيق: محي الدين ديب مستو وآخرون، بيروت: دار ابن كثير.

ابن وحشية (١٩٩٣م)، الفلاحة النبطية، تحقيق: توفيق فهد، قبرص: لياسول.

أبو حجاج، زيد صالح عبدالله (١٩٩٨م)، الفلاحة في الفكر العربي الإسلامي في المشرق العربي بين القرن (الثالث و القرن العاشر الهجري/ التاسع و خمسة عشر الميلادي)، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية الدراسات العليا، جامعة الأردنية.

أبو يعقوب المروزي، إسحاق بن منصور (١٤٢٥هـ)، مسائل الإمام أحمد بن حنبل و إسحاق بن راهويه، المدينة المنورة: الجامعة الإسلامية.

أبو يوسف، يعقوب بن إبراهيم (١٩٩٩م)، الخراج، تحقيق: طه عبد الرؤوف سعد و سعد حسن محمد، القاهرة: المكتبة الأزهرية للتراث.

احسن، محمد مناظر (١٣٨٣ش)، زندگی اجتماعی در حکومت عباسیان، تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.

١٩٦٦: ٩٣)، له وهرا، جووتیاره کانی له ده رفهت گهراون، تاوه کو دژی سته م و بیدادی بهشیک له والی و کاربه ده ستانی عه یاسی راپه پ، کهچی سهروه ختایهک هه ره ئه وانه له خورسان و نهو دیور ووبار، کۆله کهی شۆرش عه یاسی بوون (العزیز، ١٩٦٦: ٧١)، هه رپۆیه خه لیه ی عه یاسی به هه مان رپه گی هه لگه رسانی شۆرشه که، که په یوه ست بووه به مه سه لی زهوی و زار و باج و خه راجه وه، شۆرشه کهی له ناو برده وه؛ بیدانی زهوی بهو خاوه ن زهویانه ی له گه ل باه کهدا هاوه یه یان بوون، به وهش له ده ور باه که ته کیوونه وه (گراتنوسکی و دیگران، ١٣٥٢ش: ١٩٢) و نهو جووتیار و سه پاناهش کاریان بۆ خاوه ن زهویه کانیان کردوه، وه ده وی خواست و نیاز ی خاوه ن زهویه کانیان کهوتبوون و له شۆرشه کهی باه که دوور کهوتبوونه وه. به بروای هه ندیک له توێژه ران، ژماره یه ک خاوه تۆچه کی زهویش، شان به شانی جووتیاره کان، له دژی ده سه لاتی عه یاسیه کان، به شداریان له شۆرشه کهی باه کهدا کردوه و زۆریه یان له نێو لادی و چیا سه خته کاند ژباون (نعمانی، ١٣٥٨ش: ج ١/ ٣٩٦)، له وانه یه هۆکاری به شداری خاوه ن زهویه کان دوو شت بوو ییت؛ یه که م: دروشمی لیسهنده وهی زهویه کان و دابه شکرده وه یان به سه ر جووتیاراندا، تاوه کو له نه گه ری سه ره کهوتنیدا، هه یه نه یه هیوا یه ک بۆ مه انه وهی موکه که کانیان هه ییت، دووه م: به بروای برنارد لويس (١٩٥٤: ١٤٤) هه ندیک له خاوه ن زهویه کانیان بۆ گه رانده وهی پێکه ی له ده ست چوو یان به شداریان له راپه پنه کهدا کردوه، به لām حسین قاسم العزیز بیتی وابووه، خاوه ن زهویه کان زو لمیان له جووتیاره کان کردوه، له ترسی تۆله سه نده وه نهو هه لۆسته یان له مه ر شۆرشه که هه بووه (العزیز، ١٩٦٦: ١٦٤). له وانه شه هه ره به هۆی ناوچه شاخوا یه کانه وه بوو ییت، که ته نانه ت پاش کۆزانی باه که له سالی (٢٢٣/ ٨٣٧ز) هه تاوه کو سه رده می السمعانی (562/ ١١٦٦ز) هه شتا له ناوچه کۆیستانیه کان مابوون (السمعانی، ١٣٦٢هـ: ج ٢/ ٣٠٤).

نه م شۆرشه تا سه رده مانی زۆر دوا ی کۆزانی باه که له سالی (٢٢٣/ ٨٣٧ز) هه شتا هه ره ماوه، له پاش نهویش، شۆرش مازیار بن قارن له ته به رستان (٢٢٤/ ٨٣٨ز) سه ره په لداوه، که دێژمه یه ده ری شۆرشه کهی باه که بووه و چه ندان جووتیار به شداریان تیدا کردوه له هه مان سالدا (٢٢٤/ ٨٣٨ز) به فه رمانی مازیار، موکه و سامانی خاوه ن زهویه کانیان زهوت کردوه (الطبري، ١٣٨٧هـ: ج ٩/ ص ٨٠). شۆرشه کهی باه که به شۆرش جووتیاره کان ناسراو بووه، نه مه ش نیشانده ری نه وه یه، که لایه نی ئابووری و ژبانی کومه لایه تی و هزری چینی گشتی و له نێویشیاندا جووتیاره کان به سستینه یهکی له بار بووه بۆ بانگه شه ی سیاسی و ئایه نی.

چا وه م: نه نجه مانه کان:

١. توێژینه وه له باره ی جووتیار له هه موو کا یه جیاوازه کاند، یه کیکه له بواره کانی لیکۆلینه وهی میژووی و ده رخستنی کاریه گه ری نه م چینه له به سستینه سیاسی و کومه لایه تیه کان، که نا ی توێژینه وه میژوویه کان پشته کو یی بجه ن.

٢. که می ئاماژه دانی سه رچا وه کان به جووتیار به شتیه یه کی گشتی، بووته هۆکاری نه وه ی به شداری سیاسی و شوناسی ئایه نی و لایه نه کانی دیکه ی ژبا نیشیان تا رادده یه کی زۆر ون ییت.

٣. پێوسته ته نیا به سه رچا وه میژوویه کان بۆ لیکۆلینه وهی شوناس و ژبانی جووتیار به سه نده نه که ی، به لکو له میانه ی ئاماژه په رته کان و له نێو سه رچا وه جۆره جۆره کاند،

أحمدوند، عباس (۱۳۹۵ش)، "نخستین نقش آفرینی عیاران در بغداد قرن دوم هجری"، تاریخ اسلام و ایران، دانشگاه الزهراء، سال بیست و ششم، شماره ۳۱، پیاپی ۱۲۱.

الإسفرایینی، أبو عوانة یعقوب بن إسحاق (۱۴۳۵هـ)، المسند الصحيح المخرج على صحيح مسلم، تحقيق: رسائل جامعية وبحوث أكاديمية بكلية الحديث الشريف بالجامعة الإسلامية، المدينة المنورة.

اسکاجیل، تیدا (۱۳۸۹ش)، دولتها و انقلابهای اجتماعی، ترجمه: سید مجید روئین تن، تهران: سروش.

اسکوراسیکه: فسطوس (۱۳۸۸ش)، ورزنامه، تصحیح: حسن عاتقی، تهران: مرکز نشر دانشگاهی.

الأصطخري، إبراهيم بن محمد (۲۰۰۴م)، المسالك و المالك، تحقيق: محمد جابر عبدالعال الحيني، القاهرة: الهيئة العامة لقصر الثقافة.

البغدادي، عبدالقاهر بن طاهر (۱۹۷۷م)، الفرق بين الفرق و بيان فرقة الناجية، بيروت: دار الآفاق الجديدة.

البلاذري، (۱۴۱۷هـ)، أنساب الأشراف، تحقيق: سهيل زكار و رياض الزركلي، بيروت: دار الفكر.

البلاذري، أحمد بن يحيى (۱۹۸۸م)، فتوح البلدان، بيروت: دار و مكتبة الهلال.

البنداري، الفتح بن علي (۱۳۱۸هـ)، زبدة النصر و نخبة العصرة، القاهرة: شركة طبع الكتب العربية.

البيروني، محمد بن أحمد (۱۳۷۴ش)، الجماهر في الجواهر، تحقيق: يوسف الهادي، تهران: مركز پژوهشی ميراث مكتوب.

التوحيدي، أبوحيان (۱۴۲۴هـ)، الإمتاع و الموائسة، تحقيق: هيثم خليفة الطعيمي، بيروت: المكتبة العصرية.

الداغر، نزار عبدالحسن (۲۰۰۹م)، ملامح من الحياة الاجتماعية في ماوراءالنهر حتى عهد الدولة السامانية، مجلة مركز دراسات الكوفة، مركز دراسات الكوفة، الكوفة، مج ۱/ ۱۳۶.

<https://doi.org/10.36322/jksc.v1i13.4886>

الداغر، نزار عبدالحسن (۲۰۱۵م)، احوال العامة من الطبقتين الفقيرة و المتوسطة في بلاد ماوراءالنهر (۵۶-۳۸۹هـ/ ۶۷۵-۹۹۸م)، مجلة كلية التربية للعلوم الانسانية، جامعة ذي قار، ذي قار، مج ۳۴/ ۵.

دو لا بوسی، ایتان (۲۰۱۶م)، العبودية المختارة، ترجمة: صالح الأشتر، بيروت: دار الساقی.

الرسولي، العباس بن علي بن داود (۲۰۱۶م)، بغية الفلاحين في الاشجار المثمرة و الرياضين، تحقيق: خالد بن خلفان الوهيبي، دمشق: دار الفرد.

السمعاني، عبدالكريم بن محمد (۱۳۶۲هـ)، الانساب، تصحيح: عبدالرحمن بن يحيى المعلمي الباني، حيدرآباد الدكن: مجلس دائرة المعارف العثمانية.

السيدعلي، احمد صبري (۲۰۰۶م)، المهمشون في التاريخ الإسلامي، مجلة ادب و نقد، منتدى الكلمة للدراسات و الأبحاث، العدد ۲۴۹، بيروت، ص ص ۳۱-۴۰.

الشهابي، مصطفى (۱۳۸۰هـ)، كتب الفلاحة العربية و ألفاظها المولدة، مجلة المجمع العلمي العربي، مج ۳۵، الجزء ۴، دمشق، ص ص ۵۲۹-۵۴۰.

الشهرستاني، محمد بن عبدالكريم (۱۴۱۵هـ)، الملل و النحل، تحقيق: أمير علي مهنا و علي حسن فاعور، بيروت: دار المعرفة.

صديق، أسامة محمد فهدی (۲۰۰۶م)، طوائف العامة في نيسابور في القرن الثالث الهجري، مجلة العلمية لكلية الآداب، جامعة أسيوط، ص ص ۷۰-۱۴۶.

الطبري، محمد بن جرير (۱۳۸۷هـ)، تاريخ الرسل و الملوك، تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، القاهرة: دار المعارف، ۱۳۸۷هـ.

عبدالباق، احمد (۱۹۹۱م)، معالم الحضارة العربية في القرن الثالث الهجري، بيروت: مركز دراسات الوحدة العربية.

العبيدي، صلاح (۱۹۷۹م)، الفلاح: نماذج من صورته على الآثار العربية الإسلامية، مجلة كلية الآداب، جامعة بغداد، العدد ۲۴، ص ص ۳۶۷-۳۹۴.

العزیز، حسین قاسم (۱۹۶۶م)، البابكية، بغداد-بيروت: مكتبة النهضة-دار الفارابي.

عطوان، حسين (د.س)، الدعوة العباسية، بيروت: دار الجبل.

الفرايدي، خليل بن أحمد (۲۰۰۷هـ)، كتاب العين، تحقيق: مهدي الخزوي و إبراهيم السامرائي، بيروت: مكتبة الهلال.

فلهوزن، يوليوس (۱۹۶۸م)، تاريخ الدولة العربية، ترجمة: محمد عبدالحادي أبوريدة، القاهرة: لجنة التأليف و النشر.

قي، حسن بن محمد (۱۳۸۵ش)، تاريخ قم، ترجمه: حسن بن بهاء الدين علي بن حسن بن عبدالمملك قی، تحقيق: محمدرضا انصاری قی، قم: انتشارات مرعشي نجفی.

لويس، برنارد (۱۹۵۴م)، العرب في التاريخ، ترجمة: نبيه أمين فارس و محمود يوسف زايد، بيروت: دار العلم للملايين.

المقدسي، محمد بن احمد (۱۴۲۴هـ)، أحسن التقاسيم في المعرفة الأقاليم، تعليق: محمد أمين الضناوي، بيروت: دار الكتب العلمية.

النجار، محمد رجب (۱۹۸۱م)، الشطار و العيارون في التراث العربي، الكويت: عالم المعرفة.

إن منظور، محمد بن مكرم (۱۴۱۴هـ)، لسان العرب، تحشية: اليازجي و جماعة من اللغويين، بيروت: دار صادر.

ایگرس، گئورک (۱۳۸۹ش)، تاریخ نگاری در سده بیستم: از عینیت علمی تا چالش پسا مدرن، ترجمه: عبدالحسین آذرنگ، تهران: سمت.

بارتولد، واسیلی ولادیمیروویچ (۱۳۶۶ش)، ترکستان نامه، ترجمه: کریم کشاورز، تهران: آگاه.

باسورث، کلیفورد ادموند (۱۳۸۱ش)، سلسله های اسلامی جدید، ترجمه: فریدون بدره ای، تهران: مرکز بازشناسی اسلام و ایران.

باسورث، کلیفورد ادموند (۱۳۷۰ش)، تاریخ سیستان، ترجمه: حسن انوشه، تهران: امیرکبیر.

برتلس، آبی (۱۳۴۰ش)، ناصر خسرو و اساطیلان، ترجمه: ی. آرین پور، تهران: بنیاد فرهنگ ایران.

بیرجندی، عبدالحی (۱۳۸۷ش)، معرفت فلاحات، تصحیح: ایرج افشار، تهران: مرکز پژوهشی میراث مكتوب.

بیتهی، محمد بن حسین (د.س)، تاریخ بیتهی، تهران: دنیای کتاب.

تاجیک، محمدرضا (۱۳۸۳ش)، جهانی شدن و هویت، تهران: مؤسسه تحقیقات و توسعه علوم انسانی دانشگاه.

چکنی، علی (۱۴۰۱ش)، 'درآمدی بر باورها و اعتقادات مذهبی مردم نهاوند در دوران خلافت عباسی (۱۳۲-۶۵۶هـ)'، فصلنامه علمی پژوهشی تاریخ، دانشگاه آزاد اسلامی، آراک، شماره ۶۷، ص ص ۱۸۷-۲۰۶.

دانیل، التون (۱۳۸۹ش)، تاریخ سیاسی و اجتماعی خراسان، ترجمه: مسعود رجب نیا، تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.

زرین کوب، عبدالحسین (۱۳۴۴ش)، دو قرن سکوت، تهران: انتشارات احمد علی.

سمرقندی، محمد بن علی ظهیری (۱۳۸۱ش)، سندباد نامه، تصد: محمد باقر کمال الدینی، تهران: مرکز پژوهشی مبارث مكتوب.

أحمدوند، عباس (۱۳۹۵ش)، "نخستین نقش آفرینی عیاران در بغداد قرن دوم هجری"، تاریخ اسلام و ایران، دانشگاه الزهراء، سال بیست و ششم، شماره ۳۱، پیاپی ۱۲۱.

الإسفرایینی، أبو عوانة یعقوب بن إسحاق (۱۴۳۵هـ)، المسند الصحيح المخرج على صحيح مسلم، تحقيق: رسائل جامعية وبحوث أكاديمية بكلية الحديث الشريف بالجامعة الإسلامية، المدينة المنورة.

اسکاجیل، تیدا (۱۳۸۹ش)، دولتها و انقلابهای اجتماعی، ترجمه: سید مجید روئین تن، تهران: سروش.

اسکوراسیکه: فسطوس (۱۳۸۸ش)، ورزنامه، تصحیح: حسن عاتقی، تهران: مرکز نشر دانشگاهی.

الأصطخري، إبراهيم بن محمد (۲۰۰۴م)، المسالك و المالك، تحقيق: محمد جابر عبدالعال الحيني، القاهرة: الهيئة العامة لقصر الثقافة.

البغدادي، عبدالقاهر بن طاهر (۱۹۷۷م)، الفرق بين الفرق و بيان فرقة الناجية، بيروت: دار الآفاق الجديدة.

البلاذري، (۱۴۱۷هـ)، أنساب الأشراف، تحقيق: سهيل زكار و رياض الزركلي، بيروت: دار الفكر.

البلاذري، أحمد بن يحيى (۱۹۸۸م)، فتوح البلدان، بيروت: دار و مكتبة الهلال.

البنداري، الفتح بن علي (۱۳۱۸هـ)، زبدة النصر و نخبة العصرة، القاهرة: شركة طبع الكتب العربية.

البيروني، محمد بن أحمد (۱۳۷۴ش)، الجماهر في الجواهر، تحقيق: يوسف الهادي، تهران: مركز پژوهشی ميراث مكتوب.

التوحيدي، أبوحيان (۱۴۲۴هـ)، الإمتاع و الموائسة، تحقيق: هيثم خليفة الطعيمي، بيروت: المكتبة العصرية.

الداغر، نزار عبدالحسن (۲۰۰۹م)، ملامح من الحياة الاجتماعية في ماوراءالنهر حتى عهد الدولة السامانية، مجلة مركز دراسات الكوفة، مركز دراسات الكوفة، الكوفة، مج ۱/ ۱۳۶.

<https://doi.org/10.36322/jksc.v1i13.4886>

الداغر، نزار عبدالحسن (۲۰۱۵م)، احوال العامة من الطبقتين الفقيرة و المتوسطة في بلاد ماوراءالنهر (۵۶-۳۸۹هـ/ ۶۷۵-۹۹۸م)، مجلة كلية التربية للعلوم الانسانية، جامعة ذي قار، ذي قار، مج ۳۴/ ۵.

دو لا بوسی، ایتان (۲۰۱۶م)، العبودية المختارة، ترجمة: صالح الأشتر، بيروت: دار الساقی.

الرسولي، العباس بن علي بن داود (۲۰۱۶م)، بغية الفلاحين في الاشجار المثمرة و الرياضين، تحقيق: خالد بن خلفان الوهيبي، دمشق: دار الفرد.

السمعاني، عبدالكريم بن محمد (۱۳۶۲هـ)، الانساب، تصحيح: عبدالرحمن بن يحيى المعلمي الباني، حيدرآباد الدكن: مجلس دائرة المعارف العثمانية.

السيدعلي، احمد صبري (۲۰۰۶م)، المهمشون في التاريخ الإسلامي، مجلة ادب و نقد، منتدى الكلمة للدراسات و الأبحاث، العدد ۲۴۹، بيروت، ص ص ۳۱-۴۰.

الشهابي، مصطفى (۱۳۸۰هـ)، كتب الفلاحة العربية و ألفاظها المولدة، مجلة المجمع العلمي العربي، مج ۳۵، الجزء ۴، دمشق، ص ص ۵۲۹-۵۴۰.

الشهرستاني، محمد بن عبدالكريم (۱۴۱۵هـ)، الملل و النحل، تحقيق: أمير علي مهنا و علي حسن فاعور، بيروت: دار المعرفة.

صديق، أسامة محمد فهدی (۲۰۰۶م)، طوائف العامة في نيسابور في القرن الثالث الهجري، مجلة العلمية لكلية الآداب، جامعة أسيوط، ص ص ۷۰-۱۴۶.

الطبري، محمد بن جرير (۱۳۸۷هـ)، تاريخ الرسل و الملوك، تحقيق: محمد أبو الفضل إبراهيم، القاهرة: دار المعارف، ۱۳۸۷هـ.

- صدیقی، حسینعلی (۱۳۷۵ش)، جنبش های دینی ایرانی، تهران: پائیک.
- فرای، ریچارد و دیگران (۱۳۹۰ش)، تاریخ ایران از فروپاشی دولت ساسانی تا آمدن سلجوقیان، ترجمه: حسن انوشه، تهران: امیرکبیر.
- گراتوسکی و دیگران (۱۳۵۲ش)، تاریخ ایران از زمان باستان تا امروز، ترجمه: کیخسرو کشاورزی، تهران: پویش.
- گردیزی، عبدالحی بن ضحاک (۱۳۶۳ش)، تاریخ گردیزی، تصحیح: عبدالحی حبیبی، تهران: دنیای کتاب.
- لطف آبادی، محسن (۱۳۸۶ش)، بازخوانی نظری مفهوم هویت، به کوشش: زهرا حیاتی و سید محسن حسینی مؤخر، از هویت ایرانی، تهران: پژوهشگاه فرهنگ و هنر اسلامی.
- لنگرودی، رضا رضازاده (۱۳۹۸ش)، جنبش های اجتماعی در ایران پس از اسلام، تهران: فرهنگ نشر نو.
- مرعشی، ظهیرالدین بن نصیرالدین (۱۳۶۱ش)، تاریخ طبرستان و رویان و مازندران، مقدمه: محمد جواد مشکور، به کوشش: محمدحسین تسبیحی، تهران: مؤسسه مطبوعاتی شرق.
- مفتخری، حسین (۱۳۷۹ش)، خواجه در ایران، تهران: انتشارات باز.
- مقدسی، مطهر بن طاهر (۱۳۷۴ش)، آفرینش و تاریخ، ترجمه: محمدرضا شفیعی کدکنی، تهران: آگه.
- مقدم، شهین دخت کامران (۱۳۵۶ش)، خرمینان، مجله بررسیهای تاریخی، شماره ۶، سال ۱۱، صص ۱-۶۰.
- ملکیان، مصطفی (۱۳۸۶ش)، هویت پویا و هویت ایستا، به کوشش: زهرا حیاتی و سید محسن حسینی مؤخر، از هویت ایرانی، تهران: پژوهشگاه فرهنگ و هنر اسلامی.
- منشی، محمد بن هندو شمس (۱۳۵۵ش)، صحاح الفرس، تصحیح: عبدالعلی طاعی، تهران: علمی و فرهنگی.
- مؤلف مجهول (۱۹۸۸م)، حدود العالم، بیروت: دار و مکتبه الهلال.
- مؤلف ناشناخته (۱۳۶۶ش)، تاریخ سیستان، تحقیق: محمدتقی بهار، تهران: پدیده خاور.
- الزینبی، محمد بن جعفر (۱۳۶۳ش)، تاریخ بخارا، ترابو نصر احمد بن محمد القباوی، تصحیح: محمدتقی مدرس رضوی، تهران: توس.
- نظام الملک، حسن بن علی (۱۳۶۴ش)، سیاست نامه، به اهتمام: هیوبرت دارک، تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.
- نعمانی، فرهاد (۱۳۵۸ش)، تکامل فتودالیسم در ایران، تهران: شرکت سهامی انتشارات خوارزمی.
- نفیسی، سعید (۱۳۸۴ش)، بابک خرم دین، تهران: اساطیر.
- نیشابوری، یعقوب کردی (۱۹۷۲م)، کتاب البلغه، تصحیح: مجتبی مینوی و فیروز حریری، تهران: بنیاد فرهنگ ایران.
- هروی، عبدالرحمن بن عبدالحجربار (۱۳۵۶ش)، إرشاد الزراعة، باهتمام: محمد مشیری، تهران: امیرکبیر.
- هوینسبام، اریک (۱۳۹۸ش)، درباره ی تاریخ، ترجمه: حسن مرتضوی، تهران: نشر لاهیتا.
- الیعقوبی، أحمد بن إسماعیل (دس)، تاریخ الیعقوبی، بیروت: دارصادر.
- یوسفی فر، شهرام (۱۳۹۰ش)، شهر و روستا در سده های میانه تاریخ ایران، تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
- Batou, Jean (2022) , Structure and Dynamics of Islamic Social Formations (Seventh–Fourteenth Century): A Case of Uneven and Combined Development", *Historical Materialism*, No. 30, danLeiden: Brill.
- Bethany, Walker (2022), Peasant Dependencies in Medieval Islam: Whose Agency in Food Production and Migration? Bonn Center for Dependency and Slavery Studies, vol.03, Bonn, <https://doi.org/10.48565/bonndoc-63>
- Bulliet, Richard W. (2009), Cotton, Climate and Camels in Early Islamic Iran, New York: Columbia University Press.
- George, Mead (1967), Mind, Self, and Society, Ed.by Charles W. Morris, London: University of Chicago press.
- Hanaoka, Mimi (2016), Authority and Identify in Medieval Islamic Historiography: Persian histories from the peripheries, New York: Cambridge University press.
- Lambton, Ann K.S. (1991), FILAHA, the Encyclopaedia Of Islam, B.Lewis and Others, Vol.2, Leiden: Brill.
- Mustafi, Rexhail (2022), Challenges in Naming the Discipline: Are there any other Alternatives to "Islamic Economics"? International Journal of Islamic Economics and Finance Studies, 8(1), 41-56. <https://doi.org/10.54427/ijisef.1016100>
- Składanek, Bogdan (1979), Chronology of the Kharijites Insurrection of Hamziyya in Sistan (8th-9th centuries). Its Outbreak and Fall , Rocznik Orientalistyczny Rocznik Orientalistyczny, T. 41, Z. <http://hdl.handle.net/11089/16875>
- Кадырова, Тулкиной Ф. (1965), Из истории крестьянских восстаний в Мавераннахре и Хорасане в VIII-начале IX в. ТОШКЕНТ : [Изд во Наука Узбекской ССР](#).
- ЯКУБОВСКИЙ, Александр Ю.(1948), ВОССТАНИЕ МУКАННЫ-ДВИЖЕНИЕ ЛЮДЕЙ В „БЕЛЫХ ОДЕЖДАХ“, ИЗДАТЕЛЬСТВО АКАДЕМИИ НАУК СССР, МОСКВА: ЛЕНИНГРАД.